

[Glistrup.]

måned 1975, at nu skulle der virkelig ske noget i denne sag, og så er der altså gået over 1½ år, uden at vi rigtig er kommet et stykke vej frem. Derfor er vi glade for, at denne sag programmeres således, at den allerede kommer til anden behandling på fredag og vi altså kan komme i gang med udvalgsarbejdet i næste uge.

Men det er jo ikke således, at man på grund af, at et forslag er godt, skal afstå fra at gøre det endnu bedre, og på to enkeltpunkter kan vi fra fremskridtpartiets side sige, at vi kan forbedre forslaget.

For det første er det udformet sådan, at det kun gælder for den del af den offentlige forvaltning, der har med økonomi at gøre. Bevarer, det er da også en meget vigtig del af den offentlige forvaltning, men der er mange tilfælde, der enten ikke har med økonomi at gøre eller repræsenterer grænsetilfælde: inden for det sociale område, børneværnsager, inden for det militære område, sessionssager, og det samme gælder inden for adskillige andre felter.

Derfor vil vi til anden behandling på fredag præsentere tinget for et ændringsforslag, således at man ikke skal have denne mærkelige afskæring, at man siger: der skal gælde det rigtige princip på nogle sagers områder, men ikke på alle sagers områder. Man må simpelt hen give udvalget et reelt og ikke et forkrampet kommissorium, sådan at det kan dække hele den offentlige forvaltning.

Det andet punkt, som vi også vil stille ændringsforslag om til anden behandling på fredag, refererer sig til antallet af udvalgsmedlemmer. Forslagsstillerne har i deres konservatisme fundet frem til, at det skal være et udvalg på de 17 medlemmer, som man har været vant til at have i et udvalg, dengang folketinget kun bestod af 5 partier. Nu er vi imidlertid 11 partier herinde, og med et udvalg på 17 medlemmer vil det næsten ikke kunne undgås, at der bliver nogle partier, der bliver holdt ude, og det er helt urimeligt i alle tilfælde, men det er da særlig urimeligt ved noget parlamentarisk vigtigt som det, vi her behandler. Derfor vil vort ændringsforslag i så henseende komme til at gå ud på, at der skal være 24 medlemmer af udvalget, men der er ingen grund til i anledning af de ændringsforslag at forsinke sagen, og vi er derfor helt enige om, at den uden udvalgsbehandling går direkte til anden be-

handling, således at vi kan få den afgjort her på fredag.

Ninn-Hansen (KF):

Blot en enkelt bemærkning til hr. Glistrup. Jeg gør opmærksom på, som hr. Glistrup jo også husker, at oprindelsen til forslaget var en forespørgsel stillet af os, der vedrørte statens bevillingspraksis. Dengang fandt de forskellige partier, at det ville være rigtigt at drøfte dette spørgsmål i en større sammenhæng, som det er sket i mellemtiden, og som det er sket nu igen. Jeg tror ikke, det ville være nogen god idé, når man tænker på varigheden af dette, hvis man så blander andre ting ind i det. Det er muligt, at de kan optages ved forskellige andre lejligheder, det tør jeg ikke sige, men hvis det er et ønske, at man når frem til, at noget bliver afgjort på dette område, så tror jeg, det er rigtigt, at man ikke udvider, om jeg så må sige kommissoriet for udvalget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Lysholt Hansen) (S):

Jeg skal kun ganske kort sige, at også jeg beklager, at vi ikke har kunnet gøre arbejdet færdigt før. Når forslaget er genfremsat nu, skyldes det udelukkende, at jeg har fået besked fra den mand, som vi havde bedt om at tage sig af tingene, lave forarbejdet, nemlig statsministeriets ekspert på dette felt, Lund-Sørensen, og han har nu noget af stoffet klar. Derfor fandt jeg det rigtigt, at dette stof blev afleveret så hurtigt som muligt til udvalget, og derfor er jeg glad for den indstilling, der ligger her.

Glistrup (FP):

Jeg vil bede hr. Ninn-Hansen og tingets øvrige medlemmer om, i de 2 dage, vi har, før vi skal tage den endelige afstemning om det, på ny at overveje de betragtninger, som hr. Ninn-Hansen her fremsatte. Det er jo så overfladisk bestikkende, at det er at gøre udvalgets arbejde større, når vi udvider kommissoriet, men hvis hr. Ninn-Hansen giver sig til at overveje, hvilke problemer det drejer sig om, så vil han se, at de principielle problemer er præcis de samme, om der er penge med i spillet eller der ikke er penge med i spillet. Der kommer en lang række grænsedragninger, som vil give godt tidsspilde, når vi skal til at sige, at vi kun må tage de ting med, hvor der er penge med i spillet.